

آیا همه «افراد بشر» مظهر «نفخه الهی» و لایق «سجده ملائکه» هستند؟

از کلمات مهم «شرط» در قرآن، کلمه «إذا» می باشد که در فارسی با عبارت: «هر وقت، هنگامی که، چنانچه و اگر» ترجمه می شود و «رویدادهای مکرر در آینده» را بیان می کند. مانند:

«إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ» (هرگاه - در آینده - حمایت الهی و پیروزی برسد).

«إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا» (هنگامی که - در آینده - زمین به شدت لرزانده شود).

«فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ» (پس هرگاه - در آینده - فرمان خداوند جاری شود).

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي» (اگر بندگانم - در آینده - درباره من از تو بپرسند).

اما کلمه «إِنْ» با ترجمه «وقتی که» یا «یاد کن» به «رویدادهایی در گذشته» اشاره دارد. قرآن این دو کلمه را در «دو آیه» زیر با هم آورده و می فرماید:

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ (حجر/۲۸) (ص/۷۱)

«یاد کن وقتی را که خداوند به ملائکه فرمود که من آفریننده بشری از گلی تیره و بدبو هستم.»

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي، فَفَعَّلُوا لَهُ سَاجِدِينَ (حجر/۲۹) (ص/۷۲)

«پس هرگاه (این بشر، عاقلانه به قالب خاکی و بدبوی خود سرگرم نشد و با قلبش به من توجه کرد و) من او را در حالت «تسویه» قرار دادم و (او در راستای حق قرار گرفت) و من از روحم در او دمیدم، برای او سجده کنید.»

طبق این دو آیه (با تکرار در دو سوره) «همه مردم بالقوه حالت تسویه» دارند: «وَنَفْسٍ وَ مَا سَوَّاهَا» (شمس/۷) و می توانند «مظهر روح الهی و لایق سجده ملائکه» باشند اما بین «دو گزینه» مختارند:

گزینه اول: اینکه آنها در «ظاهر مادی» خود توقف کنند و به عنوان «حیوان ناطق» و مثل هر چرنده یا خزنده یا درنده ای دنبال «غرائز و قوای شهوانی خود و کالانعام» باشند و «وحشیانه» زندگی کنند.

گزینه دوم: اینکه بکوشند همه گفتار، رفتار، اخلاق و مواضع خود را «در هر شرائطی» با «فطرت عقل و قلب از درون و مظاهر حق در بیرون» (مثل: قرآن و اولیاء الهی) «تراز» کنند و مراقب «تسویه عقلانی و تعادل انسانی خود» باشند تا «تجلیگاه روح الهی» باشند و «لایق سجده ملائکه» شوند.

پس «مردم» میان «عقلانیت و در راستای حق بودن» و «نفسانیت و در راستای انعام بودن»، مخیر هستند و می توانند «مظهر پاکی و لایق سجده ملائکه» یا «مظهر رذالت و حزب شیطان» باشند.

«خدایا! یاریمان کن تا معرفت عقلانی و اراده ایمانیمان را تقویت کنیم تا مظهر اسماء و صفات تو شویم.»